

Posudek vedoucího diplomové práce: doc. ak. mal. Ivan Špirk

Autorka práce: Bc. Renáta Šťastná

Název práce: Arcimboldo – metafora a myšlení koláže ve škole

Oponent: Prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph.D.

Studijní program: Učitelství pro základní školy (M7053)

Obor: 1. st. ZŠ (7503T047)

Typ studia: prezenční studium

Odevzdání práce: 2021

Paní kolegyně Šťastná prokázala ve své diplomové práci velké zaujetí pro téma, kterému neváhala věnovat velmi mnoho sil při počátečním i průběžném strukturování práce, hledání obhajitelné koncepce a jejím studiu nových informací. Protože jsme se během studia nepotkali, museli jsme spolu nově formulovat mnohá důležitá východiska. Nebudu říkat víc, vyjadřuji obdiv bojovnosti, se kterou byly nové informace přijímány a zapracovány v textu i v učitelské přípravě. Kolegyně prokázala od začátku orientovanost a porozumění v částech kapitol o moderní, především české koláži. Přesto je třeba říci, že teoretická část osvětlující historickou roli Arcimboldovu zůstala přes věcnou správnost teoreticky neučesaná. Přes mnohé konzultace a dobrou spolupráci, zachovala si kolegyně jakousi sveřepost, která však práci nedevaluje, občas, především v didaktické části, projeví se tvořivě a zazní velmi autenticky.

Po kapitole hledající podstatné jevy v Rudolfinské době, se myslím zdařile objevují paralelní vstupy ze školy s učitelskými motivacemi, zadáním a realizacemi prací a dokonce reflexemi dětí. Toto živé propojení ukazuje skutečnou vážnost, přestože nesouzním s charakterem mnoha otázek dětem, které vedou k pouhému popisu práce a nemohou tak učiteli přinést kvalitní zpětnou vazbu. Že však je třeba mluvit o této produkci s respektem je nesporné. Učitelský cit pro téma, výběr praktických řešení, cesta i výsledky dětí jsou pozoruhodné a kvalitou nevšední. Na str. 20 je velmi otevřená bilance (která v se v textu pravidelně opakuje), ve které lze vnímat učitelský smysl pro podstatné a schopnost sebereflexe. Citace autorit na str. 24 a dále jsou v souvislosti s jednotřídkou (o pandemickém pozadí nemluvě) až obrozenecky vřelé.

Kapitola Česká koláž, jak jsem již zmínil, je kompetentně komponovaná. Lze vnímat souvislosti vývoje jednotlivých etap a proudů v meziválečné tvorbě. Dětské práce jakoby anticipovaly pevnost postojů paní učitelky, vytváří výborné soubory, které by bylo možné při troše nepozornosti považovat za pokračování příkladů koláží od autorit... Rytmické hry jsou jednoduše skvělé. Stejně tak Ovocné obličej, Koláže hlav, Slepcecké básně, Muchláže, Roláže, vynikající a učitelsky skvěle připravené jsou Švankmajerovské hry s kompozicemi z věcí.

Ze závěru je zřejmé, že nejen paní kolegyně, ale i malé děti díky ní zažili svou diplomovou práci, resp. její reflexi v posunu mnoha aspektů práce k hledání podstaty jevů a témat odpovídajícími formami, podle jejich vlastních výpovědí vesele a rozmanitě (navíc v dnešních složitých podmínkách).

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 1. září 2021